

Cijfers over

Delinquentie

Onder delinquent (of crimineel) gedrag vallen verschillende gedragingen die door de wetgever strafbaar zijn gesteld.

Delinquent of crimineel gedrag is een verzamelterm voor verschillende soorten gedrag die volgens de wet strafbaar zijn en die daarom tot een boete of straf kunnen leiden. Kinderen onder de 12 jaar kunnen in Nederland volgens het strafrecht niet veroordeeld worden. Officieel gaat het bij jeugddelinquentie dus om jongeren in de leeftijdscategorie vanaf 12 jaar.

Strafbare feiten of delicten zijn te verdelen in vier typen: geweldsdelicten, vermogensdelicten, vernieling, en overige delicten. Binnen deze typen kan weer een onderscheid worden gemaakt tussen overtredingen en misdrijven. Overtredingen zijn voornamelijk lichte vormen van regelovertredingen zoals zwartrijden en vuurwerk afsteken buiten de daarvoor bestemde periode. Misdrijven zijn zwaardere strafbare feiten zoals (winkel)diefstal, inbraak, mishandeling, beroving en verkrachting.

Bron

- Laan, A. van der, Blom, M. (2011). 'Jeugdcriminaliteit in de periode 1996-2010 : ontwikkelingen in zelfgerapporteerde daders, door de politie aangehouden verdachten en strafrechtelijke daders op basis van de Monitor Jeugdcriminaliteit 2010'. Den Haag: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC)

Aantal minderjarige verdachten

Het aantal geregistreerde minderjarige verdachten is in 2019 voor het eerst in tien jaar weer gestegen. Per 1.000 12 tot 18-jarigen staan er in 2019 14,8 geregistreerd als verdachte van een misdrijf. Een jaar eerder ging het om 13,7 per 1.000 minderjarigen. Deze jongeren zijn minstens één keer verdacht geweest van een misdrijf. Tien jaar eerder ging het om bijna 36 per 1.000 minderjarigen. De afgelopen tien jaar is de jeugdcriminaliteit met ruim de helft afgenomen (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2020).

Geregistreerde minderjarige verdachten (2009 - 2019)
(per 1.000 12 - 18 jarigen)

Dit zijn gegevens gebaseerd op registraties door de politie. Daarnaast zijn er gegevens uit onderzoek waarbij jongeren bevroegd zijn over hun eigen gedrag. Het gaat dan om zelfgerapporteerde criminaliteit. Deze cijfers liggen een stuk hoger. In 2015 zegt ruim een derde (35 procent) van de 12- tot en met 17-jarigen dat ze zich in de voorafgaande twaalf maanden schuldig hebben gemaakt aan één of meerdere van de 27 gevraagde delicten. Online delicten vallen daar niet onder. Ten opzichte van 2010 is er sprake van een daling. Toen zei 38 procent van de minderjarigen zich schuldig gemaakt te hebben aan het overtreden van regels (Van der Laan & Goudriaan, 2016).

Laatst bewerkt: 20 maart 2020

Gebruikte onderzoeken en/of registraties

- [Monitor Jeugdcriminaliteit](#)
- [Monitor Zelfgerapporteerde Jeugdcriminaliteit](#)

Gebruikte publicaties

- Centraal Bureau voor de Statistiek (2020). *Geregisteerde verdachten*.
- Kalidien, S. (2016). *'Criminaliteit en Rechtshandhaving 2015. Ontwikkelingen en samenhang'*. Den Haag: CBS, WODC, Raad voor de Rechtspraak.
- Laan, A. van der & Beerhuizen, M.G. (2018). *Monitor Jeugdcriminaliteit 2017. Ontwikkelingen in de geregisteerde jeugdcriminaliteit in de jaren 2000-2017*. Den Haag: WODC.
- Laan, A. van der, & Goudriaan, H. (2016). *Monitor Jeugdcriminaliteit. Ontwikkelingen in de jeugdcriminaliteit 2007-2015*. Den Haag: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC).

Geregisteerde verdachten naar herkomst

De afgelopen tien jaar is er bij alle herkomstgroepen een aanzienlijke daling te zien in het aantal geregisteerde minderjarige verdachten van een misdrijf. In 2019 is voor het eerst weer sprake van een stijging van het aantal minderjarige verdachten. Jongeren met een niet-Nederlandse afkomst staan, vergeleken met jongeren met een Nederlandse achtergrond, nog steeds veel vaker geregistreerd als verdachte van een misdrijf.

In 2019 staan 10,9 per 1.000 jongeren met een Nederlandse afkomst geregistreerd als verdachte. Onder jongeren met een migratieachtergrond gaat het om ruim 26 jongeren. Jongeren met een niet-westerse achtergrond zijn, vergeleken met die met een westerse achtergrond, bijna twee keer zo vaak verdacht van een misdrijf.

Onder de grootste migrantengroepen in Nederland is in 2019 het aantal verdachten het hoogst onder jongeren met een Antilliaanse of Arubaanse afkomst (48 per 1.000 jongeren) en het laagst onder jongeren met een Turkse afkomst (20,9 per 1.000 jongeren).

Laatst bewerkt: 20 maart 2020

Gebruikte onderzoeken en/of registraties

- Monitor Jeugdcriminaliteit

Gebruikte publicaties

- Centraal Bureau voor de Statistiek (2020). *Geregisteerde verdachten naar herkomst*.
- Laan, A. van der & Beerhuizen, N. (2018). *Monitor Jeugdcriminaliteit 2017. Ontwikkelingen in de geregisteerde jeugdcriminaliteit in de jaren 2000-2017*. Den Haag: WODC.

Zelfgerapporteerd ouderschap

Cijfers verkregen uit onderzoek waarbij jongeren bevroegd zijn over hun eigen gedrag liggen een stuk hoger dan de cijfers over geregistreerd ouderschap. Het gaat dan om zelfgerapporteerde criminaliteit. In 2015 zegt ruim een derde (35 procent) van de 12- tot en met 17-jarigen dat ze zich in de voorafgaande twaalf maanden schuldig hebben gemaakt aan één of meerdere van de 27 gevraagde delicten. Online delicten vallen daar niet onder. Ten opzichte van 2010 is er sprake van een daling. Toen zei 38 procent van de minderjarigen zich schuldig gemaakt te hebben aan regelovertrekend gedrag.

De drie meest gerapporteerde geweldsdelicten in 2015 zijn iemand slaan zonder verwonding, iemand

bedreigen en iemand slaan met verwonding, waarbij verwondingen uiteenlopen van een blauw oog of bloedneus tot ernstiger vormen (Van der Laan & Goudriaan, 2016).

Onder 12-minners (10- en 11-jarigen) is het percentage zelfgerapporteerd daderschap in de periode 2010-2015 met 20 procent gelijk gebleven. Het percentage kinderen dat in 2015 zegt een of meerdere geweldsdelicten te hebben gepleegd (13 procent) is hoger dan bij vermogensdelicten (9 procent) en vandalisme (6 procent). Binnen de categorie geweld gaat het voor het grootste deel om kinderen die zeggen 'iemand te hebben geslagen zonder verwonding' (11 procent), gevolgd door 'slaan met verwonding' (5 procent).

Er is zowel bij 12-minners als bij 12- tot en met 17-jarigen nauwelijks verschil in prevalentie tussen jongeren met een migratieachtergrond en jongeren van Nederlandse afkomst (Van der Laan & Goudriaan, 2016).

Laatst bewerkt: 11 april 2019

Gebruikte onderzoeken en/of registraties

- [Monitor Jeugdcriminaliteit](#)

Gebruikte publicaties

- Van der Laan, A. & Goudriaan, H. (2016). Monitor Jeugdcriminaliteit. Ontwikkelingen in de jeugdcriminaliteit 2007-2015. Den Haag: WODC.
-

Online delicten

17 procent van de 12- tot 18-jarigen zegt in het voorgaand jaar wel eens een cyberdelict te hebben gepleegd. Daarbij gaat het meestal om inloggen op een computer of netwerk zonder toestemming (12 procent) of om wachtwoorden van iemand anders veranderen (6,6 procent).

Ruim 20 procent van de 12- tot en met 17-jarigen geeft daarnaast aan zich schuldig te hebben gemaakt aan een gedigitaliseerd delict. Het gaat hierbij om onder andere het zich voordoen als iemand anders op internet (11,7 procent), iemand bedreigen via e-mail, sms of chat (7,7 procent), bedreigen via sociale media (8,4 procent) of verspreiden van seksueel getint beeldmateriaal van minderjarigen (4,4 procent) (Van der Laan en Goudriaan, 2016).

Laatst bewerkt: 15 maart 2018

Gebruikte onderzoeken en/of registraties

- [Monitor Jeugdcriminaliteit](#)

Gebruikte publicaties

- Van der Laan, A. & Goudriaan, H. (2016). Monitor Jeugdcriminaliteit. Ontwikkelingen in jeugdcriminaliteit 2007-2015). Den Haag: WODC.
-